

Vlaams
Parlement

vergadering **C235 – ECO28**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 12 mei 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de invloed van kmo's op de Vlaamse werkgelegenheid - 1691 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de uitbouw van een uniek loket - 1927 (2010-2011)	7
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over familiale ondernemers - 1926 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de sluiting van Philips Brugge - 1953 (2010-2011)	10
Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het definitief evaluatierapport aangaande de brownfieldconvenanten - 1966 (2010-2011)	13
Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de pijler 'technologieverkenning' van de kmo-portefeuille - 1981 (2010-2011)	16
■	

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de invloed van kmo's op de Vlaamse werkgelegenheid - 1691 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister-president, dames en heren, mijn vraag om uitleg is ingegeven door een berichtje van een tijd geleden in De Tijd. Op basis van de statistieken van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) stelde de krant dat eind 2008 bedrijven met minder dan tweehonderd werknemers in Wallonië goed waren voor 72 procent van de werkgelegenheid. In Vlaanderen was dit slechts 70 procent. Het verschil is klein, maar toch is daarmee de verhouding tussen de twee regio's in amper vier jaar omgekeerd.

Eerder bleek al uit cijfers van SD Worx dat de jobgroei de afgelopen vijf jaar het sterkst was in de Waalse kmo's. Tussen 2006 en 2010 kwamen er 11,5 procent arbeidsplaatsen bij in de Waalse kmo's. In Vlaanderen bedroeg de groei 7,3 procent. De totale werkgelegenheid groeide in die vier jaar in Vlaanderen en Wallonië even snel: met respectievelijk 7,2 en 7,1 procent. Maar de aard van die jobgroei was niet dezelfde.

Zowel in Vlaanderen als Wallonië winnen kmo's aan belang in verhouding met grote bedrijven, maar in Vlaanderen is de verschuiving beperkter. Er is in Wallonië een economische dynamiek aan de gang waarbij de 'oude' industriële bedrijven worden vervangen door kmo's in de dienstensector. Vlaanderen blijft meer steunen op grotere bedrijven waarvan – en dat is een belangrijk aspect – de beslissingscentra vaker in het buitenland zijn gevestigd. Hierdoor zijn ze kwetsbaarder voor delokalisatie.

Sinds gisteren heb ik nog een bijkomend element gevonden, namelijk een doctoraatsstudie die aan de Universiteit Antwerpen samen met de Kamer van Koophandel Antwerpen-Waas is gemaakt. Daaruit blijkt dat een relatief beperkte groep van vijfhonderd snelgroeiende bedrijven goed is voor 97 procent van de nieuwe banen in Vlaanderen. Dit bericht en de conclusies van de studie sluiten naadloos aan op de eerste vaststellingen die ik maakte.

Op maandag 13 september organiseerde u de ViA-rondetafel 'Groeï bij ondernemingen. Naar een Gazellesprong in Vlaanderen'. Dat ging dus over die snelle groeiers. De Gazellesprong is een beleidsmaatregel die gericht is op de internationale doorgroeï van ondernemingen en past in het toekomstproject Vlaanderen in Actie. In het kader van de Oproep Ondernemerschap werden 9 projecten geselecteerd als proeftuinprojecten die in totaal ongeveer 170 groeïondernemingen begeleiden in hun groeïtraject. Voor de projecten werd in een looptijd van 2 jaar voorzien.

We hebben hier al eerder over van gedachten gewisseld. Naast de groeï is er ook het element verankering dat ik wil inbrengen. Minister-president, bevestigt u de cijfers die in De Tijd verschenen? Hoe reageert u erop? De vaststelling is toch wel enigszins verrassend. Het beeld dat leeft van de Vlaamse en de Waalse economie, is toch enigszins anders.

Kunt u een stand van zaken geven inzake de Gazellesprong in Vlaanderen? Beschikt u over de resultaten van deze proeftuinprojecten? Hoe worden die geëvalueerd? Welk vervolg zal eraan gegeven worden?

Acht u bijkomende inspanningen nodig?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, we moeten altijd opletten met vergelijkingen, zeker in de bijna constante wedstrijd van de laatste jaren tussen Vlaanderen en Wallonië.

Misschien moeten we daar toch een beetje van loskomen. De heer Diependaele wijst daar ook altijd op. Het is natuurlijk altijd leuk om een wedstrijd te winnen. (*Opmerkingen*)

We moeten daarmee opletten.

We zijn er fier op dat we een kmo-land zijn. Op dat punt is er niet zoveel verschil met Wallonië. Uit alle studies blijkt dat vooral exportgerichte bedrijven sterk presteren. Ze zorgen voor de meest duurzame werkgelegenheid. Het zijn de meest innovatieve bedrijven. Het lijkt me goed om daarop in te zetten, en de Gazellesprong is een mogelijkheid om kmo's te laten doorgroeien tot zulke exportgerichte en innovatieve bedrijven die voor duurzame werkgelegenheid zorgen.

Minister-president, hoe evalueert u de maatregelen? Bent u daar tevreden over? Beantwoordt dat aan de verwachtingen of niet?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van den Heuvel, ik vind helemaal niet dat we Vlaanderen moeten vergelijken met Wallonië. Ik vind dat we Vlaanderen moeten vergelijken met de beste regio's van Europa. Dat is ook de ambitie van Vlaanderen in Actie (ViA). Deze morgen ging het over iets helemaal anders. Toen ging het over het feit dat de verschillende overheden naast elkaar aan het werken zijn. Dat ter verduidelijking.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van den Heuvel, we moeten elke studie met zorg bekijken. Het is gevaarlijk om daar te snel conclusies uit te trekken en publieke stellingnames rond te doen. Ieder doet natuurlijk wat hij niet laten kan.

Ik geef u een voorbeeld uit de kranten van deze ochtend. Gisteren is de IBM-studie bekendgemaakt over de buitenlandse investeerders die men aantrekt. Er kwam in het verleden wel eens het bericht dat Vlaanderen er niets van bakte. Er volgde direct kritiek. Uit de IBM-studie blijkt dat er van de 166 buitenlandse investeerders in België in 2010 zich 106 in Vlaanderen bevonden. Vlaanderen zit weer in de top, is weer aantrekkelijk. Ook andere studies, die binnenkort zullen worden bekendgemaakt, bevestigen die tendens. We hebben bij vorige studies altijd geprobeerd van rustig te blijven. We dachten: 'wait and see'. Het goede nieuws verdwijnt natuurlijk sneller of komt zelfs helemaal niet aan bod, het negatieve des te meer. Ik wou hiermee slechts aantonen dat de studies, en zeker de IBM-studie, goed nieuws brengen. Ik neem aan dat iedereen de IBM-studie zal doornemen.

Het geeft geen pas om te zeggen: kijk, Wallonië en Brussel gaan achteruit – ik ga dat ook niet doen, dat is een spijtige zaak – ondanks het Marshallplan en het beleid dat daar wordt gevoerd. Ik begrijp dat sommigen zeggen dat het Marshallplan zo goed werkt en dat Vlaanderen in Actie het zo slecht doet. Maar godzijdank wijzen de studies iets anders uit. Ze zijn allemaal heel positief over Vlaanderen, wat ons alleen maar gunstig kan stemmen.

Mijnheer Van Malderen, op basis van berekeningen van de Studiedienst van de Vlaamse Regering kunnen we inderdaad de cijfers uit het artikel bevestigen en tegelijk in een ruimer geheel bekijken. Wat betreft de cijfergegevens kunnen we voor Vlaanderen in vergelijking met Wallonië concluderen dat, in vergelijking met 2004 voor wat betreft het aantal ondernemingen, Vlaanderen er voor zowel de 1-50-, de 50-200- als de 200+-ondernemingen op vooruit is gegaan. Alle segmenten kenden een stijging in aantal ondernemingen, met respectievelijk 4, 12 en 4 procent. Wallonië daarentegen kende in het 1-50-segment een stijging van 15 procent, en in het 50-200-segment een stijging van 14 procent, maar een substantiële daling van 9 procent in het 200+-segment. We kunnen echter wel stellen dat Vlaanderen en Wallonië in 2008 een gelijk aandeel 200+-ondernemingen hadden met een respectievelijk aandeel van 0,8 en 0,7 procent.

30 procent van de Vlaamse werknemers werkt in een 200+-bedrijf, in Wallonië is dat 28,1 procent. Dat zijn vergeleken met Brussel relatief lage percentages, want daar is het bijna 50

procent. Ook wat betreft het aantal werknemers in de verschillende segmenten op basis van de grootte kunnen we voor Vlaanderen binnen alle categorieën een stijging rapporteren. Wallonië kent enkel een stijging in de kleinere segmenten van 1-50 en 50-200, en een sterke terugval van 8 procent bij de grote ondernemingen.

Op basis van deze gegevens kan men niet zonder meer zeer zware conclusies trekken. Dit veronderstelt nog meer diepgaande analyses. De bottomline is wel dat wij zijn gegroeid over alle segmenten, terwijl men in Wallonië iets sterker is gegroeid in de segmenten 1-50 en 50-200, terwijl er een daling is in het 200+-segment. Het is misschien gezonder te groeien over de hele lijn dan plots te groeien in één segment en een daling vast te stellen in het andere.

Het beleidsvoorbereidende traject betreffende de Vlaamse Gazellesprong werd afgesloten op de ViA-rondetafel van 13 september 2010. Daar werd verwezen naar onder andere de lancering van negen proeftuinprojecten voor twee jaar. Het is na iets meer dan een half jaar dan ook moeilijk resultaten te geven, laat staan er conclusies uit te trekken. Ik kan wel een toelichting geven bij de stand van zaken. Het uitvoerende deel van het beleid werd in het najaar van 2010 opgestart door de oprichting van een groeiplatform dat bestaat uit alle relevante overheidsinstanties – het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI), het Agentschap Ondernemen (AO), de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), Flanders Investment & Trade (F.I.T.) en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) –, uitgebreid met de ondernemersorganisaties en de promotoren van de geselecteerde projecten uit de Oproep Ondernemerschap 2009.

Dit groeiplatform staat in voor de inhoudelijke opvolging van de lopende proefprojecten en zal aan de hand van de lessen die werden getrokken uit de projecten, duidelijke beleidsaanbevelingen doen en initiatieven nemen, gericht op het opzetten van coachingprogramma's voor groeiondernemingen. Een tweede taak van dit groeiplatform is gericht op het duidelijk in kaart brengen en een analyse van het bestaande generische overheidsinstrumentarium dat gebruikt kan worden om een antwoord te bieden op de groeispecifieke problemen bij snelle groeiers.

De meeste van de negen geselecteerde proefprojecten lopen over de periode van september 2010 tot augustus 2012. Drie projecten waren begin 2011 al volledig volzet, twee projecten waren zo goed als volzet, terwijl voor andere projecten de selectie nog volop bezig was en er soms nog bijkomende promotieacties voorzien werden. Een vaststelling is dat sommige bedrijven afhaken wegens de intensiviteit van het begeleidingstraject. De proeftuinprojecten worden binnen het AO intensief opgevolgd. Er werd per proefproject een accountmanager aangesteld, die in de stuurgroep van het project zal zetelen of regelmatig in contact treedt met de projectpromotor. Deze accountmanagers zullen tevens de tussentijdse rapporteringen inhoudelijk analyseren. Het AO zal op deze manier trachten ervaringen te capteren die zinvol kunnen zijn voor de uitrol van een grootschaliger toekomstig beleid inzake groeibedrijven.

Intussen werd door het AO een brochure voorbereid met een overzicht van alle ondersteuningsmaatregelen voor groeibedrijven. Hierin worden de generieke steunmaatregelen opgenomen, alsook een overzicht van de door de Vlaamse overheid gesteunde projecten die uitgezet worden via het middenveld. De brochure wordt opgevat als een kennismakings- en doorverwijsbrochure. Ze zit momenteel in een eindfase. Ze zal worden verspreid onder meer via een samenwerking met Roularta in het kader van Trends Gazellen.

Een volgende beleidsanalyse die op gang zal worden gezet, is de analyse van het huidige instrumentarium om eventueel hiaten op te sporen. Op basis van het resultaat van deze oefening zal het groeiplatform eventueel aanbevelingen kunnen doen om het huidige instrumentarium aan te passen of te intensifiëren voor sterk groeiende bedrijven.

Parallel aan deze beleidsanalyse zullen ook ervaringen van begeleidingstrajecten uit het buitenland verder bestudeerd worden. In het voorbereidende traject werden al enkele trajecten gedetecteerd die mogelijk als voorbeeld voor een Vlaams beleid kunnen dienen.

Op termijn zullen al deze inspanningen dus leiden tot een specifiek Vlaams omkaderend beleid ter ondersteuning van groeibedrijven. Uit de beleidsaanbeveling kwam al naar voren dat wellicht twee types van ondersteuning aangewezen zijn. Ten eerste een intensief en zeer selectief beleid, bestaande uit intensieve coaching en netwerking gericht op groeiondernemingen met een maatschappelijk potentieel, en ten tweede een meer open programma, bestaande uit informatieverschaffing over groeibarrières en een lerend netwerk van groeiondernemers.

Ik denk dat we voorlopig zowel de werking van het groeiplatform als de tussentijdse evaluaties van de proeftuinprojecten moeten afwachten, daaruit een aantal conclusies en lessen trekken en daar, mocht het nodig zijn, bijkomende inspanningen of middelen aan toevoegen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, ik dank u voor het antwoord.

Ik ga even in op wat enkele collega's zeiden over het vergelijken met Wallonië. Dat leidt ons nergens toe. Als je de meest competitieve wilt zijn, moet je vergelijken met diegenen die excelleren. Het ging mij er niet om te weten of we het nu beter of slechter dan Wallonië doen, maar wel om de vaststelling dat er zich in onze economie een aantal verschuivingen voordoen en dat Vlaanderen, in tegenstelling tot het bestaande beeld, in grote mate een land is van iets grotere bedrijven. Dat zijn dan geen kmo's, maar bedrijven die het structurele kenmerk hebben dat de beslissingscentra zich elders situeren. Dat leidt mij tot de conclusie dat je een marge hebt op het vlak van een aantal nieuwe activiteiten en economische sectoren, en dat je – inderdaad, mijnheer Van den Heuvel – groeiondernemingen nodig hebt die internationaal gericht zijn en die exporteren. Daar zitten inderdaad de toegevoegde waarde en de tewerkstelling. Je moet ervoor zorgen dat ook de beslissingscentra hier zitten om de verankering, waarover we het al een paar keer hadden, hier te kunnen realiseren.

Ik heb een kleine bijkomende vraag, minister-president. U zegt dat we voorlopig twee sporen zien: een intensief spoor waarop je selectief inzet en een meer open spoor dat breder, sensibiliserend zou werken. Er is eerst en vooral de vaststelling dat blijkbaar dat intensieve karakter van de begeleiding sommige bedrijven afschrikt. Dat is eigenaardig. Maar het leidt me wel tot de vaststelling van Yannick Dillen, de auteur van de doctoraatsstudie waarnaar ik net verwees. Hij zegt dat het heel goed is dat die Gazellesprong er is. Men kan daarmee 170 van de 500 bedrijven bereiken, maar het zal wel nodig zijn om de factoren te kennen die een snelle groei mee bepalen. Als ik die twee samenbreng, is het de vraag hoe die selectie zal gebeuren en in functie waarvan. Wordt er bijkomend studiewerk verricht om te weten wat nu de 'déclie' naar het succes teweegbrengt? We moeten ook in het achterhoofd houden dat de gemiddelde leeftijd van zo'n snelgroeiend bedrijf achttien jaar is. Het zijn dus niet allemaal starters die heel snel doorgroeien. Blijkbaar wordt op een bepaald moment een groeipunt bereikt, waarna men een veel hoger niveau kan bereiken. Minister-president, welke factoren moeten volgens u onderzocht worden om die selectie waarover u het had te kunnen doorvoeren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wat de bijkomende vraag van de heer Van Malderen over de selectie betreft, stel ik vast dat daarover nogal wat onderzoek is verricht. Ik denk wel dat het in de eerste plaats de taak van het bedrijf zelf is en dat het ook de best geplaatste partij is om te weten of er groeipotentieel is. Dat is belangrijk: niet wij doen de selectie, maar wel het bedrijf zelf. De ervaringen zullen ons bijkomende elementen opleveren. Vorig jaar is de Prijs van de beloftevolle onderneming van 2010 – een prijs die wordt uitgereikt door de Vlaamse Regering – niet uitgekeerd. Ik vroeg me af hoe dat in hemelsnaam mogelijk was. Op hetzelfde moment wordt de Prijs van de onderneming van het jaar uitgereikt.

Ernst&Young zorgt voor de selectie. Omdat de selectiecriteria erg streng zijn, was er in 2010 geen enkele onderneming die in aanmerking kwam voor de prijs. Ik hoop dat we die in 2011 wel vinden. Ik maak me daar wat zorgen over. De selectie gebeurt door een jury die volledig onafhankelijk is. De Vlaamse Regering heeft daar niets mee te maken. In elk geval toont dit voorval aan dat selectiecriteria niet onbelangrijk zijn. Uw vraag is dus pertinent. We moeten erg voorzichtig zijn met het hanteren van zeer strenge criteria. Dat is geen taak voor de overheid. Ik voel erg veel voor 'autoselectie', om dat zo maar eens te zeggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de uitbouw van een uniek loket - 1927 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, collega's, in het kader van Vlaanderen in Actie werd er een meerjarenplan voor de realisatie van een slagkrachtige overheid uitgewerkt. Het plan heeft tot doel de overheid efficiënter te organiseren. Er werden hiervoor vier doelstellingen naar voor geschoven: minder bestuurlijke drukte, meer doen met minder, een betere dienstverlening en meer vertrouwen van burgers, organisaties en bedrijven.

Een onderdeel van het project 'minder bestuurlijke drukte' is de verdere uitbouw van het uniek loket, dat in het kader van de Europese Dienstenrichtlijn wordt opgezet. Dat loket moet ervoor zorgen dat de ondernemer in Vlaanderen op één plaats alle noodzakelijke informatie kan terugvinden. De hiervoor vooropgestelde timing was afhankelijk van het tot stand komen van het samenwerkingsakkoord met het federale niveau over de Dienstenrichtlijn.

Minister-president, werd er reeds een samenwerkingsakkoord over de Dienstenrichtlijn met het federale niveau afgesloten? Ik weet natuurlijk ook dat er op het federale niveau een regering van lopende zaken is. Voor bepaalde zaken zijn er echter wél interministeriële contacten geweest, ook met de federale overheid. Kan dat ook voor dit dossier, of ligt dat te gevoelig? Graag krijg ik daarover een stand van zaken.

Kunt u een overzicht geven van de stappen die u reeds hebt ondernomen om het uniek loket uit te bouwen? Welke stappen zult u nog ondernemen? Tegen wanneer wilt u het project realiseren? Wat zijn de grootste knelpunten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Diependaele, op uw eerste vraag luidt mijn antwoord neen. Dat is spijtig. Het samenwerkingsakkoord bevond zich bij het vallen van de federale regering in 2010 in een vergevorderd stadium, maar de Federale Regering in lopende zaken onderhandelde niet voort met de regionale overheden. Het concept 'lopende zaken' is in de loop der tijd wel van inhoud veranderd, dus ik wil wel naar aanleiding van uw vraag eens nagaan of die definitie kan worden aangepast.

Wat uw tweede vraag betreft, is het zo dat Vlaanderen met de goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2009 de implementatie van het uniek loket formeel heeft afgerond. Daarmee is Vlaanderen in overeenstemming met de Europese Dienstenrichtlijn. De structuur en de activiteiten van het concept 'uniek loket', dat de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd, bestaat uit enkele elementen. Ik geef de belangrijkste.

De frontofficefuncties worden waargenomen door erkende ondernemingsloketten (EOL's). Ze zijn het digitale en fysieke aanspreekpunt voor de ondernemer inzake Vlaamse erkenningen en vergunningen. De EOL's helpen de ondernemer bij het samenstellen van het aanvraagdossier en sturen dit dan naar de betrokken agentschappen of departementen.

De middleoffice is in handen van het Agentschap Ondernemen. Dat agentschap coördineert de informatie die door de betrokken departementen en agentschappen wordt aangeleverd en vraagt hen om die informatie up-to-date te houden. Het agentschap voert de aangeleverde informatie in in de daarvoor ontwikkelde federale webapplicatie die de informatie van de federale en de regionale overheden ter beschikking stelt van de dienstverrichter. Het agentschap neemt ook de helpdeskfunctie tegenover de frontoffice waar, onder meer door het ter beschikking stellen van praktische informatie over de Vlaamse erkenningen en vergunningen via een webapplicatie op Vlaams niveau en het mee opvolgen van complexe vragen op vraag van de EOL's. Het agentschap coördineert de administratieve samenwerking (IMI) inzake de Europese Dienstenrichtlijn (EDRL) in Vlaanderen. IMI is een webapplicatie die de betrokken agentschappen en departementen toestaat informatie over documenten aangeleverd door de dienstverrichter in te winnen bij de evenknie in een andere lidstaat. Ten slotte is het agentschap het aanspreekpunt voor de federale overheid inzake artikel 7 en IMI van de EDRL.

De backofficefuncties worden waargenomen door de betrokken agentschappen en departementen die beslissen over het al dan niet toekennen van een erkenning of vergunning.

Uw derde vraag gaat over de termijn waarin ik het project wil realiseren. We willen hierover nog steeds een samenwerkingsakkoord afsluiten. Vandaag machtigen we de erkende ondernemingsloketten voor de opdrachten, maar ik wil ze ook kunnen sanctioneren indien ze hun opdracht niet naar behoren uitoefenen. Het ontbreken van een Federale Regering verhindert dus dat dit samenwerkingsakkoord wordt afgerond. Vlaanderen heeft met zijn besluit echter alles in stelling gebracht om dat te doen.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank u voor het antwoord, ik heb geen verdere vragen of opmerkingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over familiale ondernemers - 1926 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, uit een bevraging van Voka bij 900 familiale ondernemers blijkt dat voor zes op tien van hen de opvolging in het bedrijf een permanente bezorgdheid is. Bij de 50-plussers loopt dit aantal zelfs op tot 75 procent. In het verleden hebben we het daarover al in deze commissie gehad, naar aanleiding van de beleidsbrief. Veel familiale ondernemers zijn niet zeker of hun kinderen de zaak kunnen of willen overnemen. Ze hebben dus heel wat vragen. Alleen weten ze vaak niet goed waar ze met die vragen terecht kunnen. Ook heel wat praktische zaken, zoals de financiën en de onroerende goederen, baren hun zorgen.

Om aan de verzuchtingen van familiale ondernemers tegemoet te komen werd het Instituut voor het Familiebedrijf (IFB) opgericht. Dat is een kenniscentrum dat familiebedrijven begeleidt en voorziet van specifieke knowhow en begeleiding inzake management, strategie en bestuur. Voorts bestaat er ook de webstek www.scorecardopvolging.be. Deze webstek wil het unieke aanspreekpunt zijn inzake opvolging in familiebedrijven in Vlaanderen. De

scorecard brengt allerlei factoren samen, zodat de ondernemer in een oogopslag kan zien waar hij staat.

Ook de beleidsbrief 2010-2011 heeft aandacht voor de overname van familiebedrijven: “Het Agentschap Ondernemen zal een geïntegreerd beleid ontwikkelen waarin bewustmaking, informatie en begeleiding een cruciale rol spelen. Met behulp van een beleidsvoorbereidend traject waarbij deskundigen, ondernemersorganisaties en projectpromotoren geconsulteerd werden is een draaiboek ontwikkeld met een planning van de te nemen maatregelen om het geïntegreerd beleid te kunnen uitvoeren vanaf 2011.”

Minister-president, uit het hoge percentage familiale ondernemers dat zich zorgen maakt, blijkt duidelijk dat de bestaande initiatieven niet voldoende bekend zijn. Welke stappen zult u ondernemen om de bekendheid van het IFB en de Scorecard Opvolging te verhogen? Over de bekendheid van overheidsinstrumenten hebben we het ook al verschillende keren gehad. Het lijkt me niet zo eenvoudig om er onmiddellijk iets aan te doen. Toch denk ik dat we in dat verband initiatieven moeten nemen. Van welke andere initiatieven kunnen familiale ondernemers nog gebruikmaken indien ze vragen hebben over de praktische zaken van een overname? Is de werking van het IFB en de Scorecard Opvolging reeds geëvalueerd? Merkt u een positieve invloed van de begeleiding die familiale ondernemingen krijgen? Op welke wijze wordt dit gemeten? Is het geïntegreerd beleid van het Agentschap Ondernemen ondertussen al van kracht geworden? Kunt u al eerste resultaten geven? Kunt u een toelichting geven bij het draaiboek dat ontwikkeld werd?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, lang geleden was ik een ervaringsdeskundige inzake opvolging en overname. Ik heb daarover nog boekjes geschreven en heel wat kmo's individueel begeleid bij de opvolging en overname. 'Il fut un temps', zoals men zo mooi in het Frans zegt. Ik ben ook niet de enige die gaan spreken is bij dat instituut. De thematiek is uitermate belangrijk. Met mijn korte inleiding wil ik enkel aangeven dat het thema al een tijdje meegaat. Het probleem neemt grotere vormen aan omdat ondernemers ouder worden en velen een leeftijd hebben bereikt waarop ze overwegen hun zaak over te laten.

Mijnheer Diependaele, Vlaanderen heeft inderdaad nood aan een sterker beleid voor opvolging en overname, zodat er meer generatiewisseling komt in de Vlaamse ondernemingen. In de nabije toekomst zullen door de veroudering van de babyboomgeneratie een groot aantal ondernemers in de fase van overdracht terechtkomen. De cijfers waarnaar u verwijst evenals verschillende andere enquêtes geven een indicatie van de omvang van de uitdaging, die ook is opgenomen in de beleidsnota Economie 2009-2014.

Het Instituut voor het Familiebedrijf is een niet-onbelangrijk privé-initiatief om familiale ondernemers in Vlaanderen op een wetenschappelijke wijze bij te staan. Het IFB draagt op deze wijze bij tot de professionalisering, de groei en de continuïteit van deze belangrijke groep kmo's. De inzichten, de instrumenten en de diensten die het IFB aanbiedt, zullen tot op zekere hoogte mee opgenomen worden in het masterplan opvolging en overname, dat ik met het Agentschap Ondernemen aan het uitrollen ben. Ik kom er straks nog op terug, maar ik wil nu al aangeven dat we in oktober 2011 een grote actie ondernemen. Dit overheidsbeleid is natuurlijk ruimer opgevat dan dat van het IFB.

Ter voorbereiding van de operationalisering van het masterplan voor een geïntegreerd beleid voor opvolging en overname voerde het agentschap in 2010 een kwalitatief beleidsvoorbereidend onderzoek bij een grote groep deskundigen, waaronder het Instituut voor het Familiebedrijf. Uit dit studiewerk konden we ook leren dat ondernemers te weinig bezig zijn met de continuïteit van de onderneming. De overdracht vergt nochtans veel voorbereiding. Ondernemers bespreken de generatiewissel ook te weinig in de familie of met het personeel.

Bewustmakingsacties moeten zich dus niet tot de ondernemer beperken, maar ook gericht zijn naar zijn directe omgeving.

Ik heb voor u een volledig overzicht van wat allemaal in de pipeline zit en wat het opzet is van het masterplan, inclusief het draaiboek. Ik geef u de fases: fase 1: oriënteren; fase 2: informeren; fase 3: voorbereiden; fase 4 onderzoeken; fase 5: post-overdracht. Voorzitter, ik denk niet dat het nodig is dat hier allemaal voor te lezen. Ik zal u zo dadelijk de inhoud en de opbouw bezorgen. Ik kan alleen maar onderstrepen wat ik al heb gezegd. Al deze maatregelen worden gelanceerd tijdens de Week van de Bedrijfsoverdracht, die plaatsvindt in de laatste week van oktober. In deze week vinden ook de eerste informatiesessies plaats. U wordt dus onmiddellijk op uw wenken bediend.

Wat uw vraag over de initiatieven betreft, verwijs ik naar Startkompas, het advies via de kmo-portefeuille, de achtergestelde leningen en de inbreng van risicokapitaal, de deelname aan specifieke projecten die lopen met steun van het Agentschap Ondernemen. Ik hoop dat de opsomming volstaat. Ik zal het schriftelijke antwoord zo dadelijk overmaken.

Het Instituut voor het Familiebedrijf wordt niet gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Het is dan ook niet aan de overheid om zijn werking te evalueren. Dat neemt niet weg dat ik veel waardering heb voor de voortrekkersrol die het IBF opneemt. Onder meer daarom werd het betrokken bij de voorbereiding van het masterplan. Het instituut werd ook nauw betrokken bij het in kaart brengen van de zaak.

Wat de vraag naar het effect van het beleid betreft, kan ik u melden dat in het kader van het masterplan een indicatorenset zal worden ontwikkeld om de output, maar indien mogelijk ook de impact van het beleid ter zake op te volgen en te meten. Het Agentschap Ondernemen wint hierover advies in bij het Steunpunt voor Ondernemen en Internationaal Ondernemen (STOIO).

Collega's, hou de laatste week van oktober dus vrij. U bent van harte welkom op al die activiteiten die we ontwikkelen. Ik moet u wel zeggen dat u er weinig zult leren over hoe u het politieke mandaat kunt overdragen. *(Gelach)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We kijken uit naar de week van de bedrijfsoverdrachten en uw masterplan. Ik heb geen opmerkingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de sluiting van Philips Brugge - 1953 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, minister-president, collega's, in het paasreces was het even schrikken. Ik ben wellicht even erg geschrokken als u toen u gisteren Knack las met de uitspraken over Bekaert.

Philips is toch een icoon in Brugge, de grootste werkgever van onze stad. In hoogdagen werkten er 4000 mensen. In De Tijd stond dat Philips met sluiting bedreigd was. Ik ben meteen in mijn pen gekropen en ook het Brugs stadsbestuur heeft een initiatief genomen en heeft Philips op het stadhuis gevraagd. We hebben een constructief overleg gehad. We hebben heel wat troeven als derde stad van Vlaanderen. We hebben onder meer een vlotte aflevering van een bouwvergunning met een doorlooptijd van 66 dagen. We hebben beschikbare ruimte en hoogopgeleiden. Wat dat betreft, zetten we alleszins ons beste beentje voor.

Minister-president, u bent bevoegd voor de economie en u bent het hoofd van de Vlaamse Regering. Het gaat natuurlijk breder dan economie alleen, want het heeft ook met innovatie te maken, waarop u toch wilt inzetten nu u middelen te veel hebt. Hebt u als hoofd van de Vlaamse Regering en als ‘vader van Vlaanderen’ contact gehad met Philips Brugge om hen hier te houden, of toch de hoogopgeleiden en de innovatieve cel? Er werken 350 hoogopgeleide ingenieurs. Men werkt aan heel specifieke technieken om bijvoorbeeld de krant op iPad te kunnen lezen. Er zijn dus heel wat innovatieve mogelijkheden in dit bedrijf. Wij zouden het natuurlijk liefst in onze stad houden omdat het ook nostalgie is.

Minister-president, ik vraag het niet vaak aan u, maar ik vraag u nu toch of u de derde stad van Vlaanderen kunt helpen en over de partijgrenzen heen kunt maken dat hoogopgeleiden in deze stad kunnen blijven werken. Welke inspanningen plant u nog? Is er al dan niet overleg geweest?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister-president, ik hoop dat u gaat bevestigen dat u middelen op overschot hebt. Ik hoop dan dat u de nodige inspanningen zult doen om het bedrijf in Vlaanderen te houden.

In het verleden zijn er een aantal negatieve voorbeelden geweest, zoals Carrefour en Opel. Ik hoop dat de derde keer een goede keer zal zijn. Minister-president, is dit bedrijf in het verleden al in aanmerking gekomen voor strategische investeringssteun of opleidingssteun? Hebben we dergelijke middelen naar Brugge laten vertrekken?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister-president, ik wil kort mijn verwondering uitdrukken over deze vraag. Ik ben blij dat collega Van Volcem intussen gemerkt heeft dat de minister-president bevoegd is voor economie en niet voor werk, zoals in de voorbereiding stond. Maar goed, we gaan ervan uit dat de minister-president voor alles bevoegd is.

Het is een zeer hypothetisch verhaal. Het is niet omdat een bepaald bedrijf een huurcontract van één site opzegt, dat we als politici in overdrive moeten gaan en zelfs een beetje de paniekzaaijerij moeten aanmoedigen. Ik vind het jammer dat we bij het minste gerucht over een sluiting, en eigenlijk zelfs maar over de verhuis van een bedrijf binnen het Vlaamse Gewest, dat moeten bespreken in de commissie Economie. Dat wil niet zeggen dat ik geen belang hecht aan de aanwezigheid van het innovatiecentrum van Philips in Vlaanderen. Het is inderdaad een mooi en een belangrijk bedrijf en het verdient de nodige steun en aandacht, maar niet op een negatieve manier.

De voorzitter: De vraag was eerst aan minister Muylers gericht, vandaar dat ‘Werk’ nog is blijven staan.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega’s, er is door mijn kabinet contact opgenomen met de heer Geert Verachtert – dat is de topman van Philips België – en ook met Brugs burgemeester Patrick Moenaert, die ons ook een brief had geschreven. Tijdens die contacten zijn een aantal dingen besproken. Wij hebben begrepen dat er momenteel twee dossiers zijn. Er is de wereldwijde verkoop aangekondigd op 18 april 2011 van de HDTV-activiteiten aan de Chinese firma TPV Technology. Philips brengt hiermee alle tv-activiteiten onder in een nieuwe joint venture waarin Philips 30 procent heeft. 4000 personen zullen wereldwijd naar deze nieuwe joint venture worden overgebracht.

Voor België betekent het mogelijk een maximum van 400 personen: 370 directe en indirecte werknemers in Brugge en een nog te onderzoeken aantal commerciële functies in Brussel die met de tv-activiteiten te maken hebben. De directie bevestigt dat er geen plannen zijn voor afdankingen en dat de nodige sociale garanties zijn gegeven, mochten er toch problemen zijn. In België stelt Philips momenteel ongeveer 3500 mensen tewerk.

Een tweede punt is het herinrichten en moderniseren van de onderzoekslocatie voor de 370 medewerkers die momenteel nog in Brugge voor Philips werken. Zij zijn nu ondergebracht in de oude tv-fabrieken van Philips Brugge. Die faciliteiten zullen niet meer aangepast zijn aan de vereisten van een modern O&O-centrum met aandacht voor een open innovatie en een open manufacturingomgeving, waar ook de Vlaamse Regering voor pleit in het Nieuwe Industriële Beleid.

Het is ons niet bekend dat er vandaag over een sluiting wordt gesproken. Bij de aankondiging op 18 april was er trouwens een duidelijke boodschap dat er vandaag geen sprake is van afdankingen. In Brugge spreken we veeleer over een investering in een nieuw, meer modern en aangepast onderzoekscentrum.

We zijn niet op de hoogte van herstructureringsplannen of afdankingen bij Philips in het kader van de verkoop van zijn tv-activiteiten. Wel heeft Philips een immobiliënkantoor aangezocht om op zoek te gaan naar een nieuwe locatie voor dit onderzoekscentrum. Het voorstel van nieuwe locatie voor dit onderzoekscentrum zou er tegen december 2011 zijn. Er wordt momenteel naar drie locaties gekeken: Brugge, Gent en Antwerpen. Dat is alle drie in Vlaanderen, dus wat men ook kiest, men ziet goed. Maar ik begrijp, mevrouw Van Volcem, dat u graag zou hebben dat ze in Brugge blijven.

Philips verzekert ons dat er geen sprake van is dat dit nieuwe en hedendaagse onderzoekscentrum Vlaanderen zou verlaten. De burgemeester had zelf ook een aantal mogelijke locaties in Brugge aangegeven. Daarover is overlegd op 9 mei met de directie van Philips. Brugge kan een aantal elementen uitspelen om Philips te overtuigen om in Brugge te blijven. Ook ten aanzien van het personeel is dat iets dat beargumenteerd kan worden. Maar er is dus ook nog Gent en Antwerpen. Vanuit mijn positie heb ik geen voorkeur uit te drukken, maar ik begrijp dat er argumenten zijn voor Brugge die u wilt uitspelen.

Het programma voor het behoud van onderzoekscentra die voor 80 procent gekoppeld zijn aan de maakindustrie, maakt een essentieel onderdeel uit van dat nieuwe industriële beleid. De notie 'lead plants', waar onderzoek en productie gekoppeld worden om zo de industrie in Vlaanderen te verankeren, is daar een belangrijk element in.

Mevrouw Turan, we hebben een aantal dossiers van Philips uit het verleden. Ik zal dat even opsnoeren, zodat u weet welke investeringen en ondersteuning wij gegeven hebben. Veel ondernemingen krijgen immers steun vanuit Vlaanderen, ook die ondernemingen die zich gisteren hebben laten horen. Het is niet wijs om nu te zeggen hoeveel steun we hebben gegeven. Dat gaat onder meer over opleidingssteun en zo meer.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister-president, ik dank u voor uw constructieve woorden.

Die brief is natuurlijk niet gisteren opgemaakt, hij is opgemaakt naar aanleiding van het artikel dat wij in de krant mochten lezen en dat tot grote verbazing leidde bij het stadsbestuur en heel Brugge.

Een en ander is duidelijk geworden, maar ik zou het toch niet te vrijblijvend bekijken. Aan de ene kant was er de intentie om te verhuizen. Het bedrijf sprak over een verouderde site. Het wil een nieuwe, wat sexy omgeving, zoals die mensen het zelf noemden. Intussen zullen de Chinezen wel 70 procent van het bedrijf in handen hebben. Ik zou het een goede zaak vinden indien u als minister-president uw internationale uitstraling zou kunnen gebruiken om Philips, dat nu nog wat internationaler zal zijn, te overtuigen dat Vlaanderen, en in het bijzonder Brugge, een zeer goede regio is om aan onderzoek en ontwikkeling te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het definitief evaluatierapport aangaande de brownfieldconvenanten - 1966 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil ter inleiding van mijn vraag verwijzen naar de bespreking die we in deze commissie hadden op 15 februari over het wijzigingsdecreet, dat uiteindelijk in de plenaire vergadering van 2 maart is behandeld. We hebben toen eigenlijk al de bespreking gehad over het wijzigingsdecreet met betrekking tot het Brownfielddecreet. We hebben toen, samen met een aantal collega's, gevraagd naar de visienota en de definitieve evaluatie.

Minister-president, u hebt toen gezegd dat die twee documenten, zowel de visienota als de definitieve evaluatie, volop in voorbereiding waren, maar dat we die op dat moment nog niet ter inzage konden krijgen. Wij vonden dat een vreemde gang van zaken.

Uiteindelijk werd tijdens de plenaire vergadering van 2 maart 2011 het wijzigingsdecreet goedgekeurd. Dat wijzigingsdecreet had voornamelijk twee belangrijke facetten, enerzijds de 70 procentregeling en anderzijds de timing die werd aangepast zowel voor de definitieve evaluatie als voor de visienota. Er werd vooropgesteld dat die definitieve evaluatie uiterlijk vóór 15 maart moest worden ingediend en dat die dan voor advies zou worden overgemaakt aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) en aan het Vlaams Parlement. De vooropgestelde einddatum voor die visienota was 30 april.

Ik heb het in eerste instantie over de definitieve evaluatie. We weten dat het ontwerp van die evaluatie werd opgesteld op 16 juni 2010 en vervolgens, in september 2010, voor advies werd overgemaakt aan de SERV en de Minaraad. Beide instanties zeiden toen onmiddellijk dat die evaluatie veel te beperkt was en eigenlijk enkel betrekking had op de procesnota van de eerste 21 convenanten die zijn afgesloten. Beide instanties, zowel de SERV als de Minaraad, hebben toen aangedrongen op een veel grondigere evaluatie, die uiterlijk vóór 15 maart moest worden afgerond.

Toen ik mijn vraag heb opgesteld en ingediend, had ik zelf nog geen kennis van de definitieve evaluatie. Die is bij mijn weten ook nog altijd niet ter beschikking gesteld van de parlementsleden. Inmiddels heb ik ze wel kunnen lezen. Ik stel mij de vraag waarom het zo lang moest duren vooraleer die klaar was. Als ik de definitieve evaluatienota namelijk vergelijk met de ontwerpnota van 2 juli 2010, kom ik tot de conclusie dat er maar twee kleine wijzigingen in werden aangebracht. In de inleiding werden de te respecteren data aangepast en ook het slot werd eigenlijk zeer beperkt aangepast. Er werd, met andere woorden, geen rekening gehouden met de bemerkingen van de SERV, die zijn advies in oktober 2010 had gegeven, en de Minaraad, die zijn bedenkingen eind oktober 2010 aan u had overgemaakt. Er werd dus totaal geen rekening gehouden met al deze bedenkingen. Er kwam zonder meer een definitief evaluatierapport dat eigenlijk exact hetzelfde is als het ontwerp van het evaluatierapport van juli 2010.

Inmiddels hebben we vorige week, vlak vóór de commissievergadering met het overleg met het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka), wel de visienota van u ontvangen en opnieuw het ontwerp van decreet. Maar in onze ogen was dat ontwerp van decreet, net als het vorige, een beperkt reparatiedecreet, dat opnieuw niet tegemoetkomt aan de verzuchtingen van de SERV en de Minaraad.

Aangezien we ondertussen weten dat er een definitief evaluatierapport is, is mijn vraag dus enigszins anders dan ze in mijn oorspronkelijke vraag om uitleg was. Toch blijf ik mij de

vraag stellen waarom er, zowel in het definitieve evaluatierapport als in de visienota, totaal geen rekening werd gehouden met de bedenkingen van de SERV en de Minaraad.

Werd dat definitieve evaluatierapport inmiddels ook al overgemaakt aan de SERV en de Minaraad? Wij, parlementsleden, hebben dit nog niet te onzer beschikking gekregen – het staat althans niet op het intranet.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik had verwacht dat mevrouw Peeters gelukkig zou zijn omdat we alles hebben gedaan om dat definitieve evaluatierapport af te werken vóór 15 maart. We hebben dat rapport op 14 maart overgemaakt aan de voorzitter van dit parlement. We zijn onze afspraak dus nagekomen. We hebben ook de definitieve visienota die door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 29 april, op 29 april overgemaakt aan de voorzitter van dit parlement. We hebben de timing die we hadden voorgesteld, dus gehaald.

Beide documenten werden ook overgemaakt aan de SERV en de Minaraad, om daar advies over te krijgen. Over die visienota is er vrij grote betrokkenheid geweest met de SERV. Ik heb jarenlang in die instelling gezeten en vind het zeer positief dat u daar – terecht trouwens – zoveel belang aan hecht. Ik begrijp ook dat we mogelijk nog altijd niet op dezelfde lijn zitten. Ik herinner me ook dat de heer Watteeuw er niet zo gelukkig mee was dat ik het debat wou voeren op het moment dat die visienota beschikbaar zou zijn. Die nota is er nu, dus is het aan deze commissie om het juiste moment te bepalen voor een debat. U zegt dat ik onvoldoende of zelfs geen rekening heb gehouden met de SERV. Het is natuurlijk uw volste recht dat te zeggen. Ik denk echter dat we nu gedaan hebben wat van ons verwacht werd. De discussie over de visienota kan dus worden gevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord, maar ik blijf toch wat op mijn honger zitten. U maakt nu namelijk heel gauw de stap naar de visienota. Wij hebben die inderdaad verleden donderdag gekregen en we zullen daar ook nog wel een uitgebreid debat over voeren.

In het wijzigingsdecreet dat we op 2 maart hebben goedgekeurd in de plenaire vergadering, wordt echter alleszins ook belang gehecht aan die definitieve evaluatienota. Ik herhaal dus mijn vraag: werd die definitieve evaluatienota nu ook al overgemaakt aan de SERV en de Minaraad? Waarom werd in die definitieve evaluatienota geen rekening gehouden met al de bedenkingen bij het eerste ontwerp van evaluatieverslag die SERV en Minaraad hebben geformuleerd? We kunnen wel verwijzen naar de visienota, maar in het decreet staat letterlijk dat er een ontwerp van evaluatieverslag is en dat dit voor kritiek en bedenkingen wordt overgemaakt aan SERV en Minaraad. Artikel 24, paragraaf 4, stelt dat er vervolgens een definitief evaluatieverslag komt, dat dan opnieuw aan alle instanties wordt overgemaakt. Met die bedenkingen wordt echter totaal geen rekening gehouden.

Minister-president Kris Peeters: Maar daar staat toch niet in dat ik verplicht ben om met alle bedenkingen rekening te houden. U kunt de vraag stellen waarom ik niet met alle bedenkingen rekening heb gehouden, en wat de argumenten zijn.

Mevrouw Lydia Peeters: Het is niet zo dat er met enkele bedenkingen geen rekening is gehouden: er is met geen enkele bedenking rekening gehouden.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, als u die bedenkingen van SERV en Minaraad ernstig neemt, dan moet u toch minstens een argumentatie geven, of een aanwijzing waarom u niet verder wilt met die bedenkingen. Het is uw keuze om die gewoon niet op te nemen. Tot daar aan toe, maar wij moeten toch weten waarom u die niet hebt opgenomen. Ik heb de indruk dat u die adviezen niet helemaal ernstig neemt.

Minister-president Kris Peeters: Toch wel. (*Gelach*)

De heer Filip Watteuw: Dankzij deze garantie zijn we opnieuw gerustgesteld.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat had een groot God de Vadergehalte.

De heer Filip Watteuw: Als u die inspraak ernstig wilt nemen, dan moet u dat ook in de praktijk tonen. Alleen uit de praktijk kunnen we opmaken hoe u daar tegenaan kijkt.

We moeten nu inderdaad de discussie voeren over de visienota. Mevrouw Peeters heeft gezegd dat ze daartoe bereid is, dat ze dat eigenlijk verwacht. Ik verwacht dat ook. De voorzitter zal dat eerstdaags of de komende weken wel op de agenda plaatsen.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Peeters, als ik u hoor, zal de SERV zelf me eigenlijk zeer streng tot de orde roepen.

De heer Filip Watteuw: Dat hopen we. (*Gelach*)

Mevrouw Lydia Peeters: Als ze de definitieve evaluatienota daadwerkelijk krijgen, denk ik dat ze u inderdaad tot de orde zullen roepen.

Minister-president Kris Peeters: Wait and see.

Mevrouw Lydia Peeters: Zij weten op dit ogenblik niet dat er een definitieve evaluatienota is. Dat is net het probleem.

Minister-president Kris Peeters: Die is ook aan de SERV overgemaakt.

Mevrouw Lydia Peeters: Ja?

Minister-president Kris Peeters: Ja.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik betwijfel het, maar goed.

Minister-president Kris Peeters: Mijn medewerker bevestigt dat.

De voorzitter: We moeten bij de regeling van de werkzaamheden maar eens bekijken hoe we die visienota apart op de agenda kunnen zetten.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal dat nog eens laten nagaan. De beide leden bijten zich erg vast in dit dossier. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Ik zal dat zeker laten controleren, omdat ik anders de vraag zal krijgen waarom ik heb gezegd dat het was doorgestuurd, terwijl dat niet is gebeurd.

De heer Filip Watteuw: Absoluut. Die vraag is al bijna geschreven.

De voorzitter: Dit wordt allemaal opgenomen.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben me bewust van de draagwijdte van mijn woorden.

De voorzitter: De minister-president zal de beide leden persoonlijk bellen.

Mevrouw Güler Turan: De andere commissieleden moeten toch ook worden geïnformeerd. Heeft de SERV dat nu gekregen of niet? Dat kan misschien aan het verslag worden toegevoegd.

De voorzitter: We hadden de indruk dat de overige leden de minister-president geloofden.

Minister-president Kris Peeters: Men kan ook bidden zonder te geloven.

Mevrouw Güler Turan: De minister-president is zelf niet zeker.

De voorzitter: De secretaris zegt me: men kan niet biechten zonder berouw.

Minister-president Kris Peeters: Het geloof kan komen tijdens het bidden.

Ik heb zonet nog een andere medewerker gecontacteerd, die ook bevestigt dat het verslag aan de SERV is overgemaakt. Ik ga ervan uit dat het niet nodig is om naar De Post te bellen om te

vragen of het ook daar is toegekomen en is bezorgd aan de SERV. Het is dus bezorgd aan de voorzitter van het parlement en aan de SERV. Alle twijfel is bij dezen dus weg, wat niet wil zeggen dat de discussie weg is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de pijler 'technologieverkenning' van de kmo-portefeuille - 1981 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister-president, geachte leden, dit is eigenlijk een vervolg op eerdere vragen die we hebben gesteld over de kmo-portefeuille. Er zou een evaluatie komen van die kmo-portefeuille, maar die hebben we nog altijd niet gezien. Ik heb dan maar een aantal schriftelijke vragen gesteld. Minister-president, ik heb getracht op mijn eigen zeer bescheiden wijze conclusies te trekken uit uw antwoorden, op basis waarvan ik dan meer en andere vragen kan stellen.

De kmo-portefeuille bestaat sinds 2009. Het is een laagdrempelig instrument om kleine en middelgrote ondernemingen ondernemerschapsbevorderende diensten te doen verlenen. Via een eenvoudige internetapplicatie kunnen ze mogelijk een subsidie tot 15.000 euro per jaar ontvangen, voor opleiding, advies, technologieverkenning – in samenwerking met het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) – en advies voor internationaal ondernemen – in samenwerking met Flanders Investment & Trade (F.I.T.). Daarbovenop kan een onderneming tot 25.000 euro steun genieten voor strategisch advies.

De Vlaamse overheid steunt technologieverkenningprojecten tot 75 procent van het projectbedrag. Het steunplafond bedraagt hierbij 10.000 euro per project. In 2009 bedroeg het gemiddelde projectbedrag voor technologieverkenning 7213 euro. In totaal werden 170 rekeningen voor technologieverkenning geopend. In 2010 bleek de vraag voor steun in de pijler technologieverkenning groter dan aanvankelijk werd ingeschat. Zowel voor technologieverkenning als voor advies internationaal ondernemen vermeldde het Agentschap Ondernemen in 2010 dat het beschikbare krediet vroegtijdig was uitgeput. Dat zijn nu net twee belangrijke pijlers.

Minister-president, u erkent in uw beleidsbrief Economie ook dat de pijler technologieverkenning duidelijk in de lift zit. In antwoord op mijn schriftelijke vraag 228 schrijft u dat ook in 2011 het beschikbare krediet voor technologieverkenning vroegtijdig dreigt op te raken. U stelt daarom voor om het maximale bedrag dat een kmo per kalenderjaar kan benutten aan technologieverkenning, te halveren. Probleem opgelost wat u betreft.

Hierdoor zal het mogelijk zijn om meer, maar dus ook kleinere projecten te ondersteunen. Ook voor de pijler internationaal ondernemen dreigt het beschikbare krediet voor 2011 vroegtijdig op te raken.

Minister-president, wat is de verdeling van de budgetten voor de verschillende pijlers van de kmo-portefeuille? In welke mate wordt deze verdeling aangepast aan de vraag van kmo's? Werd het budget voor de pijler technologieverkenning en voor internationaal ondernemen verhoogd nadat in 2010 bleek dat deze budgetten te laag werden ingeschat? Welk effect verwacht u van de halvering van het steunplafond voor de pijler technologieverkenning? Welke doelen beoogt u met deze maatregel? Waarom stelt u geen herverdeling voor binnen de verschillende pijlers van de kmo-portefeuille om technologieverkenning meer te kunnen ondersteunen? Ik hoor voorbeelden van ondernemers die echt moeten zoeken naar

interessante opleidingen die toch voor 50 procent gesubsidieerd worden door de Vlaamse overheid, maar die ze niet echt nodig hebben. Waarom maakt u dan geen duidelijke keuze voor technologieverkenning?

Mevrouw Van Volcem heeft net gezegd dat u middelen op overschot hebt. Dringen er zich ook maatregelen op om de mogelijke tekorten voor advies voor internationaal ondernemen op te vangen? Misschien kunt u gewoon uw budget verhogen zonder dat van de andere pijlers te moeten verlagen.

Mevrouw Patricia Ceysens: De kmo-portefeuille is in de vorige legislatuur tot stand gekomen. Ik denk dat we er hard aan hebben gewerkt om hem evenwichtig te krijgen. De onderbouwing ervan kwam voor een deel uit het inzetten op innoveren, ondernemen en internationaliseren. Er is geïnvesteerd om het bekend te maken en dat was redelijk goed gelukt. Het is niet evident om alle instrumenten bij ondernemers bekend te maken.

Ik heb dan ook met pijn in het hart moeten vaststellen dat de evenwichten nu wat weg zijn en dat er gesnoeid is. We hadden er hard aan gewerkt om het logisch op te bouwen. Met wat er hier gebeurt, denk ik dat het concept toch wel een beetje aan attractiviteit verliest.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, voor 2011 werd na de begrotingscontrole in de kmo-portefeuille in een globaal budget van 33.480.000 euro voorzien en als volgt verdeeld: 31.980.000 euro voor de pijlers opleiding, advies en strategisch advies, 1.100.000 euro voor de pijler technologieverkenning, 400.000 euro voor de pijler advies internationaal ondernemen.

De budgetten hebben elk hun oorsprong en worden niet bepaald door de vraag van de kmo's. Merk op dat ook het globale budget voor de pijlers opleiding, advies en strategisch advies in 2010 net toereikend was om het jaareinde te halen, dankzij de vermindering van het steunplafond voor de pijler advies medio augustus 2010. Na de uitputting van het budget technologieverkenning in 2010 werd niet meer in bijkomende middelen voorzien. Het budget voor technologieverkenning was uitgeput begin december 2010. Het budget voor 2011 voor technologieverkenning is gelijk aan dat van 2010.

In de loop van 2011 zal het gebruik van de kmo-portefeuille strikt worden opgevolgd, en binnen het geheel van de beschikbare middelen zal een optimale verdeling worden toegepast om de verschillende pijlers maximaal en liefst gedurende het hele jaar te laten functioneren. Een eventuele structurele versterking van het budget voor technologieverkenning zal in de schoot van de Vlaamse Regering moeten worden onderzocht in het licht van de aanwending van de middelen in het kader van het groeipad voor innovatie. Ik begrijp, mevrouw Turan, dat u mij via uw minister extra steun zult geven. Daarvoor wil ik u nu al danken. *(Opmerkingen van mevrouw Güler Turan)*

Ik weet niet hoe vaak u haar ziet, maar u hebt haar toch zeker zaterdag gezien. *(Opmerkingen van mevrouw Güler Turan)*

Dat is juist. Het concert was heel mooi trouwens.

De voorzitter: Het was in Antwerpen. U moet eens naar Leuven komen.

Minister-president Kris Peeters: Daar kom ik regelmatig. Ik doe mijn best. Maar goed, ik zie mensen soms te weinig, ja.

Voor de pijler advies internationaal ondernemen bedraagt het vastleggingsplafond en het ordonnanceringsplafond voor 2011 450.000 euro, waarvan nog 50.000 euro vrij te geven. Voor het jaar 2010 bedroeg dit 475.000 euro. Het budget voor deze pijler was uitgeput op 6 oktober 2010.

Mevrouw Turan, het inschatten van de budgetten over de verschillende pijlers is geen evidente zaak omdat er geen intake in de adviesprojecten wordt gedaan. Voor de pijler advies

internationaal ondernemen is het bovendien zo dat een aantal dienstverleners en dienstverkrijgers ook gebruik maken van andere subsidie-instrumenten die onder de bevoegdheid van F.I.T. ressorteren.

Al die cijfers tonen aan dat we er ten opzichte van de vorige legislatuur niet veel aan gesleuteld hebben. Als het geld op is, is het op. Dan kunt u er geld bij steken, maar dat moet ergens vandaan komen. De Vlaamse Regering heeft heel wat prioriteiten. Alle ministers trachten uiteraard hun prioriteit bovenaan te zetten. Als het geld op is, is het vat af. Ik zal in de schoot van de Vlaamse Regering kijken hoe we dit probleem in de toekomst aanpakken.

U vraagt naar het effect van een mogelijke halvering van het steunplafond voor de pijler technologieverkenning. Daarover is nog geen beslissing genomen. Wat de halvering van het steunplafond voor de pijler advies betreft, was het beoogde doel om met de beschikbare middelen meer aanvragen te honoreren en bijgevolg meer ondernemingen steun te verlenen.

Zoals vermeld, staat de volledige kmo-portefeuille budgettair onder druk en is een herverdeling momenteel niet aan de orde. Op dit ogenblik is de kmo-portefeuille nog een zeer lineaire steunmaatregel. Ik verwijs naar de beleidsbrief. Dit jaar is er een bijsturing van de kmo-portefeuille met het oog op een meer gerichte steunverlening, die ook beter aansluit bij de beleidsprioriteiten.

Dringen zich ook maatregelen op om de mogelijke tekorten voor advies voor internationaal ondernemen op te vangen? Hoewel de kans zeker bestaat dat het budget voor 2011 voor de pijler advies internationaal ondernemen eventueel ontoereikend zal zijn, is het nog te vroeg om nu al daartoe te besluiten, laat staan maatregelen te nemen. Gelet op de complexiteit van de materie met betrekking tot het internationaal ondernemen wordt het steunplafond voor de pijler internationaal advies voorlopig alvast ook niet verminderd.

Dat zijn antwoorden op al uw vragen. Ik deel uw bezorgdheid.

Mevrouw Güler Turan: Dank u, minister-president, voor uw antwoord. Ik begrijp uw antwoord in eerste instantie wel, maar u hebt totaal niet gereageerd op mijn vraag of de kmo-portefeuille ook wordt gebruikt voor opleiding. Kijk naar welke opleidingen men allemaal aanbiedt en waarop men allemaal intekent. Soms moet je toch ook keuzes maken. Je kunt altijd de budgetten verhogen. Dat is de gemakkelijkste oplossing. Ik hoop dat dat ook mogelijk is.

Een grondige evaluatie van de kmo-portefeuille dringt zich op. Uit de vraag van de heer Van Malderen blijkt dat de nieuwste en snelst groeiende ondernemingen de meeste tewerkstellingsplaatsen aanbieden. Het is niet mijn bedoeling om alles aan tewerkstelling te linken. Maar als u nu eens een grondige evaluatie zou doen, kunt u de middelen misschien beter inzetten. Technologieverkenning en internationaal advies zijn heel belangrijk.

Internationaal advies is moeilijk omdat ook F.I.T. er is om bedrijven bij te staan als ze vragen hebben over internationale activiteiten. Waarom wilt u de pijler internationaal advies behouden? Waarom gaat dat niet volledig op in F.I.T.? Is dat geen betere besteding?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Turan, ik neem al die suggesties mee. We moeten bedrijven stimuleren om internationaal te gaan. Er zijn technische argumenten om dat ook vanuit die kmo-portefeuille te ondersteunen. We zitten met een probleem, dat ik ook niet uit de weg ga. Uw suggestie is: maak keuzes en schaf bijvoorbeeld de internationale ondersteuning af.

Mevrouw Güler Turan: U moet de internationale ondersteuning zeker niet afschaffen, maar bijvoorbeeld bij F.I.T. concentreren, daardoor wordt het misschien duidelijk.

Minister-president, dit bevestigt één ding. U zegt dat u de suggesties zult meenemen en dat is een heel mooie opmerking. U mag dus niet schrikken als ik er over zes maanden op terugkom, u bent er niet van af door zo te antwoorden.

Minister-president Kris Peeters: Ik had ook die illusie niet.

Mevrouw Güler Turan: De grondige evaluatie van de kmo-portefeuille zal u en ons ook helpen om te zien of we dat echt noodzakelijke budget, die 31 miljoen euro plus het bedrag voor de technologieverkenning en het advies, misschien anders kunnen inzetten, met het oog op verankering in Vlaanderen, meer groei en technologie en dergelijke meer. Tegen wanneer mogen we de grondige evaluatie van de kmo-portefeuille verwachten?

Minister-president Kris Peeters: Zo snel mogelijk, maar ik kan daar geen datum op zetten. Ik begrijp de discussie heel goed – de problematiek van de middelen en zo meer –, maar het ene schrappen in het voordeel van het andere, is ook niet zo eenvoudig. Er zijn verhoudingen die ik heel belangrijk vind en die gerespecteerd moeten worden. U mag hier zeker op terugkomen wanneer u dat nodig acht, maar ik zal in de schoot van de Vlaamse Regering een aantal discussies voeren waar ik niet op wil vooruitlopen, dat is het probleem.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Turan, zeker de laatste toevoeging vind ik niet helemaal aangewezen. U zegt dat het internationale aspect weg mag zodat we de verankering hier kunnen houden. We hebben bij het invoeren van de kmo-portefeuille juist gekozen voor de drie strategische assen. Het is nu eenmaal zo dat bedrijven die willen groeien op drie strategische processen moeten inzetten: ondernemen, innoveren en internationaliseren. We kunnen daar niet zomaar eentje van wegnemen, want dan kan men in Vlaanderen niet meer groeien. U kunt niet zomaar zeggen dat we de internationale ondersteuning wegdoen om die centen in te zetten voor de lokale markt. Dat gaat vandaag niet op die manier in Vlaanderen.

Natuurlijk is er F.I.T. om bedrijven te helpen bij de export. We hebben daar toen voor gekozen, eerlijk gezegd vooral omdat uit studies bleek dat er veel te weinig Vlaamse kmo's waren die exportwaardig waren en die aan export deden. De kmo-portefeuille was een heel laagdrempelig instrument om hen met de drie processen in contact te brengen. Net zoals men voor het innoveren, als het er echt op aankomt, naar het IWT gaat, gaat een kmo die echt groeit in het internationaliseren, naar F.I.T. Wij vonden het absoluut opportuun dat de kmo's snel, kort en geïntegreerd in contact stonden met drie processen, omdat ze alle drie door elkaar een rol spelen.

Mevrouw Güler Turan: Mevrouw Ceysens, ik volg u daar voor 100 procent in. Het is niet mijn vraag om dit af te schaffen, ik vind het juist heel belangrijk. Het is juist mijn grootste zorg dat voor technologieverkenning en internationaal advies, de budgetten veel te snel op zijn. Ik vraag om een aanpak, om indien mogelijk de budgetten te verhogen en om indien dat niet mogelijk is, te bekijken hoe we kunnen optimaliseren, juist in het belang van het internationaliseren. Ik zeg dus niet dat het afgeschaft moet worden, het is belangrijk, maar misschien hoort het bij een andere pijler.

Het gaat me zelfs niet daarover. Ik herhaal voor de laatste keer vandaag, dat opleiding inderdaad wel belangrijk is, maar dat we net zoals ook inzake de opleidingscheques voor bedienden en arbeiders is gebeurd, duidelijke keuzes moeten maken. Ik verneem vandaag van bepaalde vrienden-ondernemers dat ze een bepaalde dure opleiding van SYNTRA, die ze anders niet zouden volgen, volgen omdat ze die voor 50 procent terugbetaald krijgen. Als ik dan vraag wat ze ermee zullen doen, zeggen ze: “dat is keiplezant, het is 3D tekenen en zo meer”. We moeten inzetten op opleiding, maar het is de vraag of we niet wat strikter moeten zijn, of we niet wat beter moeten bekijken wat de economische meerwaarde ervan is, zowel voor de ondernemer als voor het bedrijf.

Internationaliseren en innoveren zijn inderdaad heel belangrijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■